

Ημερολόγιο ασημάντων (αποσπάσματα)

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Φοβισμένος και σήμερα είναι ο κόσμος σε κατάσταση Δημοκρατίας. Φοβάται να αντιδράσει, φοβάται πάντα τα χειρότερα.

5 03: Σχεδόν ότι κάνεις είναι ασημάντο αλλά είναι σημαντικό να το κάνεις. Μαχάτμα Γκάντι . “Γέλασα με τα γραφτά σου”. Έτσι μου λένε οι λίγοι φίλοι που διαβάζουν ή που τους υποχρεώνω να διαβάσουν τα κείμενά μου. Ακούγεται κάπως: “Γέλασα με τα γραφτά σου”. Δηλαδή διασκεδάσαν, το χάρηκαν οι άνθρωποι! Ο αναγνώστης θέλει να γελάσει, να αποδράσει από μια αναπόδραστη πραγματικότητα, ο αναγνώστης και ο μη αναγνώστης, θέλουν να γελάσουν μαζί σου και εσύ το πετυχαίνεις. Ναι, υπάρχει ένα χιούμορ που σέρνεται, ένας σαρκασμός, ακόμη και στην ομιλία μου κυρίως ένας αυτοσαρκασμός, αλλά το πιο πολύ τα γραφτά μου είναι βουτηγμένα στις ενοχές, σε μία υπαρξιακή απόγνωση (L’homme ne peut pas s’aimer jusqu’ au bout s’ il ne se condamne pas Georges Bataille: La Littérature et le Mal). Μ’ αυτό θα ήθελα να πω ότι πρέπει να σεβόμαστε και λίγο αυτούς που μας διασκεδάζουν.

3.9.22 Παρακολουθήσεις. Οι χαφιέδες άφησαν τη ρεπούμπλικα και την καμπαρντίνα στο βεσιτάριο και κάθονται στο σαλόνι του σπιτιού τους παρακολουθώντας σε : να ζύνεσαι, να βλέπεις νέτφλιξ, άντε και καμιά τσόντα. Πωπω γεμίσαμε κοριούς! Κι έχουμε καιρό να κάνουμε απεντόμωση στην πολυκατοικία και από-Κυριακο ποίηση. Καλωδιωμένους μας έχουν. Κι αν κάποιοι οργανώσουν συνέδριο για τη δημοκρατία ανακοινώσεις θα κάνουν ρομπότ –μανεκέν, ψηφιακά ή και αόρατα. Εν πάση περιπτώσει επικεφαλής όλου αυτού του εξελιγμένου ιστού παρακολουθήσεων είναι με νόμο ο πρωθυπουργός μας. Για αυτό είμαστε όλοι ασφαλείς. Παρακολουθούσαν τον ίδιο αλλά δεν το ήξερε! Κι εσύ ρομπότ ήσουν ήσυχο σήμερα, μην ομιλείς. Σε γράφουν τα άλλα ρομπότ και σε παίζουν forward και πίσωward.

4.9.22. Παγκόσμια Ημέρα Σεξουαλικής Υγείας και Διεθνής Ημέρα Ταεκβοντό. Και στο μέσον η Ημέρα Τάντρα. Επινοείστε καινούριες Ημέρες! Ημέρες Σηψαιμίας, Υποκρισίας, Ηδονής, Διαστροφής «NTE μπολεί άλλο πια». Όλα έχουν εορτασθεί, όλα έχουν ειπωθεί. Όχι. Υπάρχει πάντα κάτι που δεν έχει ειπωθεί. Μία Δήμητρα νταρντάνα θέλει να με κάνει φίλο στο Facebook

-Κι εγώ θέλω να με κάνεις φύλο ή και φύλλο φτερό

Μαράδες με πολλή όρεξη για σεξ σε περιμένουν. Και είναι ανυπόμονες, κώθηκαν και στο ιμέιλ μου. Πρέπει να βρω τη μαμά μου. Αλλά έχω γίνει παππούς!

Προς το παρόν βρίσκω στα παλιατζιδικά το βιβλίο του πρέσβη επί τιμή Νίκου Καταπόδη «Σκόρπια φύλλα της διπλωματικής μου ζωής» κι απ’ ό,τι καταλαβαίνουμε ο κ. Καταπόδης ήταν ένας δημοκρατικός άνθρωπος που προβληματίστηκε τα μάλα αν θα έπρεπε να παραμείνει στην υπηρεσία επί χούντας. Τελικά έμεινε. Και τον καταλαβαίνω: δεν ήταν εύκολο να παραιτηθεί όλη η Ελλάδα επειδή έγινε μια ...χαζο-δικτατορία. Ούτε είναι εύκολο να αφήσεις μία σπουδαία καριέρα, υπάρχει πάντα η

Νία Φιλοθέη, 1963

ελπίς: «χούντα είναι θα περάσει». Αλλά αν είσαι πραγματικά αντίθετος σηκώνεσαι και φεύγεις και γαία πυρί μειχθήτω. Είναι η δύσκολη πλευρά της προσωπικής ιστορίας γιατί πληρώνεις με χαμένο χρόνο, ενίοτε και με αίμα. Όλος ο ελληνικός πληθυσμός ήταν φοβισμένος, έκανε ότι δεν βλέπει και επέτρεψε με τούτα και μ’ εκείνα να επιβιώσουν οι συνταγματάρχες μέχρι που κάηκε η μισή Κύπρος. Είναι γνωστά και επετειακά μεν αυτά αλλά τα υποβαθμίζουμε, ώστε να βλέπουμε στο βιβλίο του πρέσβη Καταπόδη την εύθυμη και περιπετειώδη πλευρά της μαύρης επατείας. Καλά έκανε κι έμεινε ο άνθρωπος κι έκανε καριέρα κι έτσι μάθαμε λεπτομέρειες από την Ονδούρα και τη ζωή στην Αβάνα και τέλος ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου «ήταν συγκεντρωτικός» και δεν τον άφηνε... να κάνει πολιτική. Αλλά έτσι ανάλαφρα και χαριτωμένα που περιγράφει την περίοδο της δικτατορίας, όσο κι αν «τον είχαν στην black list», όπως γράφει, όσο κι αν ο ίδιος νιώθει ήσυχος με τη συνείδησή του, δεν πείθει (με τη... διπλωματική του διατριβή) ως μαχόμενος αντιχουντικός. Κανείς διπλωμάτης επί χούντας δεν είχε ιδέα τι εστί μπουντρούμι και το τι σημαίνει να κρατάς μια караβάνα στα χέρια σου που στη γεμί-

ζει με το αίμα σου ο εσατζής.

Φοβισμένος και σήμερα είναι ο κόσμος σε κατάσταση Δημοκρατίας. Φοβάται να αντιδράσει, φοβάται πάντα τα χειρότερα. Θα δεχτεί πάλι κι άλλες στερήσεις γιατί οι σημερινοί δυνάστες φορώντας πότε το μανδύα του δημοκράτη, πότε του αγνού πατριώτη, αγοράζουν αβέρτα σφαίρες για να μη μας φάνε οι γειτονικοί λύκοι (αδιαφορώντας βέβαια για τα ζα στο μαντρί που δεν μπορούν τραφούν μόνο με φωτοβολταϊκά).

5.9.22 Δευτέρα. Παγκόσμια Ημέρα Γενειάδας. Και Διεθνής Ημέρα Φιλανθρωπίας. Έπεσαν πυροβολισμοί θαρρώ την ώρα που πλήρωνα τη Vodafone στην πλατεία Βάθης. Αλλά δεν είσαι και πολύ σίγουρος γιατί τέτοιου είδους θόρυβοι ακούγονται συχνά στην περιοχή. Κι όμως ναι, έγινε κι αυτό: ένα τραυματίας έτρεχε κουτσαίνοντας στην πλατεία Βάθης. Κανονικά θα πρέπει να αγοράσω αλεξίσφαιρο. Έχω χρόνια να αγοράσω καινούρια ρούχα!

«Βγάλαν τα κουμπούρια οι αλλοδαποί», λέει ένας που αγοράζει αριθμό. «Καμός γκίνεται» λέει ένας άλλος που μπαίνει φουριόζος στο κατάστημα. «Πάνω που είτανε να φάει κανα σουβλάκι σαν άνθρωπο», συνεχίζει ο πεινασμένος.